Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (Sediul Central) (jud. Guțan Vitalie)
Dosarul nr. 2ri-432/25 (2-23127325-02-2ri-10112025)

**Republica Moldova**
**Curtea de Apel Centru**
**D E C I Z I E**

19 martie 2026 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

***A judecat în ordinea art.426 CPC RM, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, în baza recursului și a referinței, fără participarea părților,*** recursul declarat de administratorul autorizat Ciobanu Lilian împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 08 octombrie 2025, emisă la cererea administratorului autorizat Ciobanu Lilian cu privire la stabilirea și încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de administrare provizorie a debitorului ÎM ”Liupas-Imobil” SRL,

***Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar***

**c o n s t a t ă :**

***<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>***

La 04.09.2023, reprezentantul creditorului Ghenadie Catlabuga, avocatul Patrașanu Radu-Ștefan a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎM ”Liupas-Imobil” SRL.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 11 ianuarie 2024, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de reprezentantul creditorului Ghenadie Catlabuga, avocatul Patrașanu Radu-Ștefan privind declararea insolvabilității debitorului ÎM ”Liupas-Imobil” SRL, s-a instituit perioada de observație și s-a numit în calitate de administrator provizoriu Ciobanu Lilian, deținătorul autorizației nr. 86 din 12.01.2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 martie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea introductivă a creditorului Catlabuga Ghenadie privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎM ”Liupas-Imobil” SRL, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal *****; s-a refuzat intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎM ”Liupas-Imobil” SRL, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal *****; s-au anulat măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 11 ianuarie 2024.

*La 12.11.2024, administratorul autorizat Ciobanu Lilian a înaintat cerere privind stabilirea şi încasarea remunerației administratorului provizoriu*.

În motivarea cererii a invocat că, în perioada de observație a ÎM ”Liupas-Imobil” SRL, de către administratorul provizoriu au fost întreprinse o serie de măsuri, enumerate în raportul nr. 118-02/LIUPAS/2024 din 20 februarie 2024 privind executarea măsurilor de asigurare aplicate faţă de ÎM ”Liupas-Imobil” SRL prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central, nr. 2i-660/23 din 11 ianuarie 2024.

Susține că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 985 din 06.12.2023 privind stabilirea cuantumului salariului minim pe ţară pentru anul 2024, publicată în Monitorul Oficial din 07 decembrie 2023, a fost modificat cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real. Astfel, începând cu 01 ianuarie 2024, se stabileşte salariul minim pe ţară în cuantum de 5 000,00 lei lunar pentru un program complet de lucru de 169 de ore (în medie pe lună), ceea ce reprezintă 29,58 lei pe oră, înmulţit la coeficientul minim stabilit, respectiv remuneraţia minimă a administratorului autorizat Ciobanu Lilian pentru funcţia de administrator provizoriu la debitorul ÎM ”Liupas-Imobil” SRL în perioada 11.01.2024 - 07.03.2024, a fost calculată în mărime de 38 064, 52 lei după cum urmează:

- Perioada 11 ianuarie 2024 - 31 ianuarie 2024: 5 000,00 lei * 4/31 * 21 = 13 548,39 lei

- Perioada 01 februarie 2024 - 29 februarie 2024: 5 000,00 lei * 4 = 20 000,00 lei.

- Perioada 01 martie 2024 - 07 martie 2024: 5 000,00 lei * 4/31 * 7 = 4 516,13 lei.

Totodată, administratorul provizoriu a suportat cheltuieli în legătură cu expedierea corespondentei în adresa deținătorilor de registre, băncilor comerciale si a creditorilor, inclusiv cheltuieli de transport, asistentă juridică, în mărime totală de 3 500,00 lei.

Solicită aprobarea și încasarea remunerației administratorului autorizat Ciobanu Lilian în mărime de 38 064,52 lei şi a cheltuielilor de procedură în sumă de 3 500,00 lei, iar în total suma de 41 564,52 lei; a dispune în conformitate cu

prevederile art. 32 alin. (3) din Legea insolvabilității, încasarea remunerației administratorului autorizat Ciobanu Lilian în mărime 38 064,52 lei şi a cheltuielilor de procedură în sumă de 3 500,00 lei, iar în total suma de 41 564,52 lei din contul creditorului deponent al cererii introductive Ghenadie Catlabuga.

***<u>Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.</u>***

***Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 08 octombrie 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea administratorului autorizat Ciobanu Lilian cu privire la stabilirea și încasarea din contul creditorului Catlabuga Ghenadie a remunerației și cheltuielilor aferente perioadei de observație a ÎM "Liupas-Imobil" SRL.***

***<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>***

Invocînd ilegalitatea încheierii instanţei de fond, la 30 octombrie 2025, administratorul autorizat Ciobanu Lilian a declarat recurs împotriva încheierii primei instanţe, solicitând admiterea recursului şi soluționarea prin decizie a incidentului procedural survenit cu casarea încheierii instanței de fond și admiterea cererii cu dispunere încasării remunerației.

În susținerea cererii de recurs, recurentul-administrator autorizat Lilian Ciobanu a indicat că instanța de fond a respins greșit solicitarea pe motiv că nu a adus probe (rapoarte, interpelări) atașate direct la cererea de plată. Or, conform regulilor interne de secretariat ale instanțelor (pct. 50 și 54 din Instrucțiune), cererea sa de plată nu trebuia tratată ca un dosar nou și separat, ci trebuia examinată în interiorul dosarului principal de insolvabilitate (nr. 2i-660/23). Astfel, susține **recurentul că** instanța de fond a făcut o „separare formală" a documentelor și a ignorat faptul că toate dovezile muncii sale (rapoartele și răspunsurile de la instituții) se aflau deja depuse la dosarul de bază, judecătorul având obligația să le consulte acolo, fără să îi ceară să le printeze și să le depună din nou.

Menționează recurentul că cererea privind încasarea remunerației nu trebuia tratată ca un dosar izolat, lipsit de probe, ci urma să fie examinată direct în cadrul dosarului de bază (nr. 2i-660/23), unde se regăseau deja încorporate toate rapoartele de activitate și înscrisurile justificative.

Mai indică recurentul că volumul muncii depuse în perioada de observație a fost pe deplin materializat și probat prin depunerea Raportului nr. I (preliminar) din 20 februarie 2024 și a Suplimentului din 05 martie 2024, acte care reflectă măsurile concrete luate pentru asigurarea masei debitoare.

Specifică recurentul că activitatea sa a avut un caracter real, legal și eficient, manifestat prin purtarea unei corespondențe masive și analizarea răspunsurilor oficiale de la 31 de instituții de stat și bănci comerciale în vederea verificării patrimoniului și fluxurilor financiare ale debitorului ÎM „Liupas-Imobil" SRL, precum și prin întocmirea Tabelului preliminar al creanțelor din data de 05 martie 2024.

Invocă recurentul că prima instanță a încălcat normele de drept material cuprinse în art. 5 alin. (5) lit. c) și art. 25 alin. (6) din Legea insolvabilității, ignorând obligația legală a instanței de a fixa o remunerație fixă lunară pentru perioada efectiv lucrată. Sub acest aspect, recurentul relevă încălcarea garanțiilor constituționale prevăzute de art. 43 și art. 44 din Constituția Republicii Moldova, argumentând că privarea unui specialist licențiat de dreptul la onorariu și obligarea acestuia de a activa gratuit echivalează cu supunerea la o muncă forțată, interzisă prin imperativ constituțional.

Mai specifică recurentul că, din moment ce cererea introductivă a creditorului a fost respinsă definitiv ca neîntemeiată, devin incidente dispozițiile imperative ale art. 32 alin. (3) din Legea insolvabilității, potrivit cărora toate costurile perioadei de observare se trec pe seama creditorului care a declanșat procesul.

Solicită recurentul admiterea recursului ca fiind întemeiat, casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 08 octombrie 2025 și, în urma soluționării în fond a problemei, aprobarea încasării în beneficiul său a remunerației în mărime de 38 064,52 lei și a cheltuielilor de procedură în sumă de 3 500 lei, prin dispunerea trecerii sumei totale de 41 564,52 lei în contul creditorului deponent Ghenadie Catlabuga; iar în caz de imposibilitate a soluționării în fond, remiterea cauzei spre rejudecare.

Instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu propunerea de a depune referință pe marginea acesteia.

În termenul stabilit de instanță, reprezentantul intimatului Catlabuga Ghenadie avocatul Patrașcu Radu-Ștefan, a prezentat referința asupra cererii de recurs, prin care și-au expus poziția și au solicitat respingerea cererii de recurs cu menținerea încheierii priei instanțe, pe care o consideră legală și întemeiată (referința anexată la dosar).

***<u>Termenul de declarare a recursului:</u>***

Conform art. 8 alin. (2) din aceeaşi lege, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată cu recurs a fost pronunţată la data de 16 octombrie 2025, iar cererea de recurs a fost depuse la data de 30 octombrie 2025. Prin urmare, Completul judiciar constată că recursurile au fost depus în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilității.

**<u>Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:</u>**

***Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil***

***raportului juridic litigios, Completul judiciar specializat consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.***

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.424 alin.(1) CPC, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. a) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

***În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (5) lit. c) a Legii insolvabilităţii***, una din competenţele principale ale instanţei de insolvabilitate este desemnarea administratorului provizoriu şi fixarea remuneraţiei lui, desemnarea administratorului insolvabilităţii sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, până la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum şi stabilirea atribuţiilor lui pentru această perioadă.

***Potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilităţii***, cheltuielile procesului de insolvabilitate includ remuneraţia şi cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.

***Conform prevederilor art. 25 alin. (6) al Legii insolvabilităţii***, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu î-l stabileşte instanţa de insolvabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată şi confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcţie ale conducătorilor încadraţi în unităţile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unităţile cu autonomie financiară.

***Conform art. 32 alin. (1) a Legii insolvabilităţii,*** cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului privind taxa de stat, privind remunerarea administratorului provizoriu, privind notificarea, privind convocarea şedinţelor şi comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul provizoriu se suportă din patrimoniul debitorului.

(2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sunt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate, remunerarea administratorului provizoriu şi acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului le suportă membrii organelor de conducere şi asociaţii, acţionarii sau membrii debitorului, în mod solidar.

(3) *În cazul în care instanţa de insolvabilitate respinge cererea introductivă în legătură cu lipsa temeiurilor de insolvabilitate a debitorului, cheltuielile prevăzute la alin.(1) se trec în mod solidar pe seama creditorilor care au adresat cererea introductivă şi a creditorilor care au susţinut-o prin referinţă depusă în cadrul procesului.*

(4) Modalitatea de repartizare a cheltuielilor judiciare şi a cheltuielilor de remunerare a administratorului provizoriu o stabileşte instanţa de insolvabilitate într-o hotărâre sau încheiere emisă în urma examinării cauzei.

**Materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că,** prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 11 ianuarie 2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul Catlabuga Ghenadie privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎM ”Liupas-Imobil” SRL, fiind desemnat Ciobanu Lilian în calitate de administrator provizoriu, cu instituirea perioadei de observaţie și aplicarea măsurilor de asigurare (f.d. 6)

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 martie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea introductivă a creditorului Catlabuga Ghenadie privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎM ”Liupas-Imobil” SRL, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1004600044418; s-a refuzat intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul ÎM ”Liupas-Imobil” SRL, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1004600044418; s-au anulat măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 11 ianuarie 2024 (f.d. 7- 14).

Ulterior, la 12.11.2024, administratorul autorizat Ciobanu Lilian a înaintat cerere privind stabilirea și încasarea remunerației administratorului autorizat Ciobanu Lilian în mărime de 38 064,52 lei şi a cheltuielilor de procedură în sumă de 3 500,00 lei, iar în total suma de 41 564,52 lei; a dispune în conformitate cu prevederile art. 32 alin. (3) din Legea insolvabilității, încasarea remunerației administratorului autorizat Ciobanu Lilian în mărime 38 064,52 lei şi a cheltuielilor de procedură în sumă de 3 500,00 lei, iar în total suma de 41 564,52 lei din contul creditorului deponent al cererii introductive Ghenadie Catlabuga.

În motivarea cererii a invocat că, în perioada de observație a ÎM ”Liupas-Imobil” SRL, de către administratorul provizoriu au fost întreprinse o serie de măsuri, enumerate în raportul nr. 118-02/LIUPAS/2024 din 20 februarie 2024 privind executarea măsurilor de asigurare aplicate faţă de ÎM ”Liupas-Imobil” SRL

prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central, nr. 2i-660/23 din 11 ianuarie 2024.

*Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 08 octombrie 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea administratorului autorizat Ciobanu Lilian cu privire la stabilirea și încasarea din contul creditorului Catlabuga Ghenadie a remunerației și cheltuielilor aferente perioadei de observație a ÎM ”Liupas-Imobil” SRL.*

**În materie de drept,** Completul judiciar specializat consideră oportun de a reitera prevederile art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea insolvabilităţii, care statuează că cheltuielile procesului de insolvabilitate includ remuneraţia şi cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.

La fel, potrivit art. 25 alin. (6) al Legii insolvabilităţii, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabileşte instanţa de insolvabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată şi confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcţie ale conducătorilor încadraţi în unităţile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe reţeaua tarifară unică de salarizare, înmulţit cu cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unităţile cu autonomie financiară.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 66 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, administratorul insolvabilității şi lichidatorul au atribuţia şi dreptul de a primi remuneraţia în modul stabilit de lege, principiu aplicabil prin simetrie juridică și statutului administratorului provizoriu.

Totodată, la examinarea acestei cereri se aplică prevederile art. 118 alin. (1) CPC, care prevăd că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu prevede altfel.

Reieșind din normele legale enunțate și circumstanțele speței, Completul judiciar specializat apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la necesitatea respingerii cererii administratorului autorizat Ciobanu Lilian de încasare a remunerației și cheltuielilor suportate în perioada de observație din contul creditorului Catlabuga Ghenadie.

Completul judiciar reține că prima instanță a efectuat o analiză riguroasă și corectă a raportului juridic dintre părți, stabilind cu exactitate că recunoașterea unui drept patrimonial în beneficiul organelor care gestionează procedura de insolvabilitate este condiționată direct de respectarea principiului legalității și al proporționalității.

În mod judicios, prima instanță a constatat că solicitarea recurentului Ciobanu Lilian nu întrunește exigențele imperative ale legii sub aspectul confirmării documentare a activității efective, context în care simpla deținere a statutului de

administrator provizoriu nu este suficientă pentru obligarea creditorului deponent la plata sumelor pretinse, or, simpla enunțare a unei formule de calcul matematic, fundamentată pe cuantumul salariului minim garantat în sectorul real, nu poate substitui obligația imperativă de probare a muncii efectiv prestate și a eficienței acesteia în perioada de observație.

*În acest sens, Completul menționează că, potrivit cadrului legal ce reglementează procedurile de insolvabilitate, dreptul la remunerație al administratorului provizoriu nu se naște ex lege într-un mod automat sau abstract prin simpla scurgere a timpului calendaristic, ci este indisolubil legat și condiționat de caracterul efectiv, util și documentat al activității desfășurate*.

Sub un alt aspect, Completul judiciar consideră necesar a delimita actele de procedură cu caracter pur formal de activitatea materială de supraveghere efectivă a debitorului. Or, expedierea unui set standardizat de interpelări către instituțiile bancare și registrele publice, deși reprezintă o obligație legală inițială, se materializează într-un interval de timp extrem de restrâns și nu poate justifica, în absența altor măsuri complexe de conservare a masei debitoare, prezumția că întreaga perioadă de observație a fost marcată de un volum de muncă zilnic de 8 ore, acoperit integral de activități profesionale specifice acestui dosar.

Astfel, la caz, contrar susținerilor recurentului, se constată că nu au fost prezentate rapoarte de activitate zilnice sau periodice care să cuantifice în mod real volumul de lucru realizat, numărul de ore afectat fiecărei operațiuni judiciare sau extrajudiciare și relevanța directă a acestor măsuri pentru conservarea masei debitoare.

De asemenea, se mai regăsește obligativitatea dovedirii cheltuielilor de procedură pretinse în sumă de 3.500 lei, aspect la care recurentul a manifestat o totală omisiune probatorie, neanexând documente fiscale primare justificative, cum ar fi bonuri de casă, facturi, foi de parcurs sau recipise poștale care să ateste realitatea plăților efectuate pentru transport, corespondență sau asistență juridică.

Reieșind din acestea, se constată cu certitudine că administratorul autorizat Ciobanu Lilian nu și-a onorat sarcina probațiunii impusă de art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, lăsând pretențiile sale financiare la nivelul unor simple afirmații declarative, lipsite de suport probator pertinent și concludent.

Referitor la argumentele recursului precum că cererea sa trebuia examinată strict prin prisma dosarului de bază nr. 2i-660/23, fără cerințe probatorii separate, Colegiul judiciar reține că modalitatea tehnică sau indicele de înregistrare a unei cereri conform Instrucțiunilor de secretariat (PIGD) nu modifică regulile de drept comun privind sarcina probațiunii. Indiferent de numărul de înregistrare alocat raportului sau cererii, pretenția de ridicare a unor sume de bani cu titlu de onorariu și cheltuieli comportă un caracter individualizat, generând în sarcina solicitantului

obligația procesuală de a anexa în mod direct înscrisurile justificative în cadrul dosarului în care se solicită încasarea.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs reține că nicio instanță de judecată nu poate stabili o remunerație fixă sau aproba decontarea unor cheltuieli într-un mod arbitrar sau global, jurisprudența Curții Constituționale (Hotărârea nr. 8 din 05.04.2022) statuând în mod clar că fixarea onorariului este atributul exclusiv al instanței, care trebuie să analizeze intensitatea activității, complexitatea afacerii și valoarea activelor gestionate.

Într-o altă ordine de idei, Completul specializat reiterează că, deși funcția de administrator provizoriu este exercitată de un profesionist licențiat, dreptul constituțional la muncă și protecția împotriva muncii forțate nu implică exonerarea acestuia de la respectarea normelor procedurale imperative privind dovedirea caracterului documentat al muncii sale.

Totodată, Completul judiciar subliniază că aplicarea normei de excepție prevăzute de art. 32 alin. (3) din Legea insolvabilității – care transferă sarcina financiară a procedurii asupra creditorului deponent în caz de respingere a cererii introductive – impune un standard de verificare judiciară extrem de riguros. Deoarece această dispoziție legală obligă un subiect terț la suportarea unor costuri dintr-o procedură eșuată, instanța este datoare să verifice la modul absolut caracterul cert și indispensabil al cheltuielilor, pentru ca acest mecanism reparatoriu să nu devină o pârghie de îmbogățire fără justă cauză sau o sancțiune pecuniară nejustificată aplicată creditorului care a acționat cu bună-credință.

Astfel, Completul judiciar menționează că raportul preliminar nr. 118-02/LIUPAS/2024 invocat de recurent constituie doar o enumerare formală a unor interpelări emise către instituții publice și bănci comerciale, care nu reflectă costul financiar efectiv suportat de administrator din surse proprii și nici nu justifică proporționalitatea onorariului solicitat în raport cu efortul depus.

Or, la caz, recurentul a pretins încasarea integrală a remunerației pentru întreaga perioadă de observație, calculată generic la un program complet de 8 ore zilnic, fără a aduce dovezi că intervalul respectiv a fost dedicat în exclusivitate supravegherii debitorului ÎM „Liupas-Imobil” SRL, cu atât mai mult cu cât cererea introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate a fost în final respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, instanța reiterează că potrivit art. 25 alin. (7) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, eventuala angajare a altor specialiști sau avocați în perioada de observație și cheltuielile aferente acestora trebuiau coordonate și aprobate în mod prealabil de către instanța de insolvabilitate, cerință legală nesocotită de către administratorul provizoriu.

De asemenea, se reține că mecanismul instituit de art. 32 alin. (3) din Legea insolvabilității, privind trecerea cheltuielilor pe seama creditorului deponent în caz

de respingere a cererii introductive, devine incident doar pentru cheltuielile reale, verificate și validate documentar de către judecătorul-sindic, neputând servi drept temei pentru îmbogățirea fără justă cauză a organelor care gestionează procedura.

Cu referire la argumentul recursului precum că respingerea cererii de stabilire și încasare a remunerației ar încălca garanțiile constituționale prevăzute de art. 43 și art. 44 din Constituție, Completul judiciar îl reține neîntemeiat deoarece interzicerea muncii forțate nu exonerează practicianul de la respectarea normelor imperative privind justificarea onorariilor. Or, dreptul la remunerare este condiționat direct de probarea activității efective în fața instanței, conform art. 25 alin. (6) din Legea insolvabilității. Iar, respingerea cererii ca efect al pasivității probatorii a recurentului nu constituie o încălcare constituțională, ci este sancțiunea firească a neîndeplinirii sarcinii probațiunii impuse de art. 118 alin. (1) CPC.

De asemenea, nu poate fi reținut nici argumentul recursului precum că instanța de fond ar fi ignorat volumul extins de muncă din perioada de observație, reflectat în Raportul preliminar nr. 118-02/LIUPAS/2024 cu cele 31 de răspunsuri oficiale anexate, or**,** raportul invocat reprezintă un act procedural standard de informare, cu caracter pur formal.

Mai mult, acesta nu poate fi asimilat unui document de cuantificare a timpului efectiv lucrat și nici nu probă *per se* proporționalitatea efortului cu suma pretinsă de 38.064,52 lei. Or, expedierea unor notificări tipizate nu generează o prezumție de activitate continuă, iar respingerea cererii introductive obligă instanța – conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 8 din 05.04.2022 – să aplice un standard riguros de verificare a eficienței muncii practicianului.

La fel, nu poate constitui temei de admitere a recursului nici argumentul precum că, potrivit pct. 50 și 54 din Instrucțiunea CSM, cererea de încasare trebuia examinată strict în dosarul de bază nr. 2i-660/23 fără cerințe probatorii separate, în situația în care regulile administrative de secretariat și înregistrare în PIGD nu pot modifica ori înlătura obligațiile procesuale stabilite prin legi organice. Indiferent de numărul de înregistrare alocat, pretenția de încasare a sumelor de la creditorul deponent are un caracter individualizat, generând în sarcina solicitantului obligația legală strictă de a anexa fizic documentele justificative direct la dosar, cerință omisă în prezenta speța.

Prin urmare, Completul judiciar consideră că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt, a interpretat judicios normele de drept material și procesual aplicabile raportului juridic dedus judecății și a concluzionat în mod legal asupra caracterului neîntemeiat al cererii, neexistând temeiuri prevăzute de art. 427 din Codul de procedură civilă pentru casarea încheierii atacate.

Totodată, deoarece partea recurentă nu a invocat alte motive în susținerea recursului declarat, Completul judiciar, făcând o analiză integrală a probatoriului, atestă legalitatea soluției date de instanța de fond în partea contestată, care a

examinat cauza sub toate aspectele, identificând și aplicând corect cadrul legal ce guvernează situația juridică dedusă judecății în raport cu situația faptică constatată și reținută.

În consecință, Completul judiciar concluzionează că toate argumentele părții recurente invocate în recursul declarat sunt lipsite de relevanţă obiectivă, deoarece nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu pot fi reținute ca temei pentru casarea încheierii contestate şi urmează a fi respinse.

În lumina celor expuse, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestată.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D e c i d e:

Se respinge recursul declarat de administratorul autorizat Ciobanu Lilian.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 08 octombrie 2025, emisă la cererea administratorului autorizat Ciobanu Lilian cu privire la stabilirea și încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente procesului de administrare provizorie a debitorului ÎM ”Liupas-Imobil” SRL.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela